

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1971

N:o 52

Innehåll: Nr 52. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om jakt.

Nr 52.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om jakt.

Föredragen för Republikens President den 12 november 1971.
Utfärdad i Mariehamn den 17 november 1971.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut ändras 5 §, 6 § 1 mom., 9, 12, 14 och 17 §§, 19 § 1 mom., 22 § 1 mom. 23 och 26 §§, 27 § 4 mom. 29, 30, 31, 32, 33 och 34 §§, 35 § 2 och 3 mom., 36 och 39 §§, 41 § 3 och 4 mom., 45 §, 46 § 1 mom., 50 § 2 och 3 mom., 51 §, 52 § 2 mom., 53 § 2 mom., 54 § 1 mom., 57 § 2 och 5 mom., 59 § 1, 2, 3 och 6 mom., landskapslagen den 25 mars 1965 om jakt (10/65), samt fogas till lagen en ny 62a §, till 42 § ett nytt 2 mom., varvid nugällande 2, 3 och 4 mom., blir 3, 4 och 5 mom. och till 50 § ett nytt 4 mom. samt ändras 2 och 5 kapitlets rubriker, såsom följer:

5 §.

Den, som i enlighet med vad i 1 och 2 §§ är stadgat, innehar jakträtt inom visst område vare berättigad att utarrendera denna rätt. Annan än områdets ägare vare berättigad att utarrendera jakträtten för högst sin besittningstid.

6 §.

Avtal om jaktarrende skall för att gälla ingås på viss tid, minst ett och högst tjugo-fem år, samt avfattas skriftligen och bestyrkas av vittnen. I arrendeavtal må intagas

villkor, enligt vilket avtalet efter arrendetidens utgång fortfarande är i kraft under en lika lång period som arrendetiden, såframt icke den ena parten före arrendetidens utgång meddelat den andra parten, att han avstår från fortsatt arrendeförhållande. På detta sätt må arrendetiden dock förlängas endast en gång.

9 §.

Område, som tillhör flera lägenheter samfällt, må användas för jakt sålunda, att envar delägare idkar jakt på sätt delägarstämman närmare bestämmer eller så, att jakträtten enligt vad ovan är stadgat utgives på arrende eller att jakten utövas för gemensam räkning. Delägare må ej utan delägarstämmas samtycke åt tredje man arrendera eller på annat sätt upplåta jakträtt.

Har icke förvaltningen av samfällt område i enlighet med vad därom är särskilt stadgat ordnats på annat sätt, avgöras ärenden rörande jakten vid delägarstämma, varvid envar delägare tillkommer rösträtt efter sin andel. Såsom beslut gäller den åsikt, som omfattats av de flesta rösterna. Angående påföljden av underlåtenhet att ordna jakten inom samfällt område stadgas i 22 § 2 mom.

---

¹⁾ Framst. nr 12/1971.

Lag- o. ek. utsk. bet. nr 9/1970—71.

St. utsk. bet. nr 42/1970—71.

2 kap.

Om skada förorsakad av vilt

12 §.

Bisamrätta, gråtrut, havstrut och silltrut, kråka, mink och säl, som i fritt tillstånd tillfälligtvis av någon anträffas, får av honom, varhelst det vara må, dödas eller fångas och behållas, såvitt det icke strider emot de bestämmelser, som gälla angående fredning av djurlivet inom skyddsområde eller mot stadgande om fredning av visst djurslag, vilket utfärdats med stöd av landskapslagen om naturskydd.

14 §.

Har hare inkommit i trädgård, vare områdets innehavare för att avvärja skada berättigad att där döda haren och behålla densamma, även om den då är fridlyst och även om annan har jakträtt på området eller om jakt ej må bedrivas där.

Samma rätt tillkommer områdets innehavare, då fridlyst vattenfågel eller utter inkommit i fiskodlingsdamm.

För fredande av gård ävensom av trädgårds-, grönsaks- och spannmålsodling vare tillåtet att inom desamma eller i deras omedelbara närhet, döda björktrast och koltrast, gråsparv, pilfink samt duva.

Sålunda erhållet byte må icke saluföras.

17 §.

Har någon med iakttagande av vad i 16 § är stadgat utplanterat villebråd, må ingen det året och under de närmast följande fem kalenderåren jaga sådant villebråd. Undantag må dock medgivas av landskapsstyrelsen.

19 §.

Ej må någon, försedd med jaktvapen eller med redskap för fångst av villebråd, färdas på område, där han icke har jakträtt, med mindre det sker i lovligt ärende och vapnet bäres oladdat samt hund hålles kopplad. Vad här är stadgat, må ej tillämpas vid avlivande av djur enligt 12 § samt på väg, som gränsar till område, på vilket vederbörande har jakträtt.

22 §.

Jaktvårdsförening bör inom sitt område verka för att tillräckliga fredningsområden

anordnas. I sådant syfte äger föreningen avtala om fredning av härför lämpliga områden samt om överlåtande av jakträtten på andra områden till föreningen, vilken skall ställa nödiga jaktområden till de jakträttsinnehavares föfogande, vilka på fredningsområdet sålunda avstått från jakträtt.

23 §.

Jakt må under nedannämnda tider bedrivas på följande villebråd:

Jakttider Slag av villebråd:

1. 1.—31. 12.	Bisam, gråsäl och vikarsäl, hermelin, mink, möss, råttor, sorkar och vessla samt fiskmåsar och skratmåsar, gråtrut, havstrut och silltrut, kaja, kråka och skata
15. 3.—15. 4.	hane av knipa och storskrake
15. 3.—25. 5.	alfågel, sjöorre och skäggdopping
1. 5.—25. 5.	morkulla, samt hane av ejder, knipa, småskrake (pracka), storskrake, svärta och vigg
1. 7.—15. 4.	räv, med drivande hund endast från och med den 1 november till och med den 15 januari
1. 8.—31. 5.	ringduva, stadsduva och skogsduva
1. 9.—31. 12.	alfågel, blåsand, brunand, gråsand, knipa, morkulla, sjöorre, skedand, skäggdopping, småskrake (pracka), sothöna, stjärtand, storskrake och vigg
1. 11.—15. 1.	hare, järpe och orrtupp;
- Enligt landskapsstyrelsens tillstånd rådjur och älg.

26 §.

Bon, ägg och ungar av i 23 § nämnda fåglar med undantag av gråtrut, havstrut och silltrut samt kråka, kaja och skata må icke rubbas eller skadas eller eljest störas under häckningstiden. Lag samma vare angående annat villebråds bon och ungar, då jakt på sådant villebråd är förbjuden.

Utan hinder av stadgandet i 1 mom. må jakträttsinnehavare taga ägg av storskrake från uppsatt holk dock icke inom fredningsområde. Sådana ägg må icke saluföras.

27 §.

Jaktvårdsförening må, på av landskapsstyrelsen fastställda villkor, bevilja tillstånd att från fågelbo, som förstörts eller förstöres, taga äggen för utkläckning och ungar- nas utplantering.

5 kap.

Om jakt på rådjur och älg

29 §.

Jakt på rådjur må bedrivas under en tid av högst 15 dygn med av landskapsstyrelsen för visst område och år meddelat tillstånd. Tidpunkten för jaktens begynnande och avslutande bestämmes av landskapsstyrelsen med iakttagande av att jakttiden utgår senast den 15 oktober.

Ansökan om tillstånd till jakt på rådjur bör inlämnas till landskapsstyrelsen senast den 1 september. Ansökan bör åtföljas av utredning om att sökanden har i 1, 2 och 6 §§ avsedd jakträtt på ett sammanhängande markområde av minst 200 hektar, utmärkt på karta i skala 1:20.000. Av särskilda skäl må landskapsstyrelsen dock bevilja tillstånd till jakt även inom område av mindre ytvidd.

30 §.

Jakt på älg må bedrivas under en tid av högst trettio dygn med av landskapsstyrelsen för visst område och år meddelat tillstånd. Tidpunkten för jaktens begynnande och avslutande bestämmes av landskapsstyrelsen med iakttagande av att jakten om möjligt bör bedrivas på snötäckt mark och att jakttiden utgår senast den 20 december.

Tillståndet berättigar icke till att fälla älgko, som åtföljes av kalv eller vars kalv blivit fälld.

Ansökan om tillstånd till jakt på älg bör inlämnas senast den 20 oktober samt åtföljas av utredning om att sökanden innehar i 1, 2 och 6 §§ avsedd jakträtt på ett sammanhängande område av minst 300 hektar, utmärkt på karta i skala 1:20.000 samt bevis, utfärdat av en av landskapsstyrelsen godkänd person, däröver att sökanden besitter sådan skjutskicklighet, som erfordras för jaktens bedrivande. Är jaktområde på holme av mindre ytvidd än ovan sagts eller avser sökanden att bedriva jakt uteslutande på honom tillhörig mark av mindre ytvidd,

må landskapsstyrelsen pröva, om tillstånd kan beviljas.

31 §.

Om vid rådjurs- eller älgjakt sårat djur överskrider jaktområdets gräns och faller på främmande område, där sådan jakt då är tillåten, må den, som på sistnämnda område har tillstånd till jakt behålla djuret. Detta inräknas därvid i det antal, som må fällas på detta område. Önskar innehavaren av jakträtten på det främmande området icke behålla djuret och kan överenskom- melse om överlåtelse av detta till skytten icke omedelbart träffas eller har jakträtts- innehavaren på det främmande området icke tillstånd till jakt, tillfaller djuret land- skapet och inräknas i det antal, som skyt- ten har rätt att nedlägga. Överskrider sårat djur jaktområdets gräns och faller på så- dant samma ägare eller innehavare av jakt- rätt tillhörigt område, på vilket för jakten beviljat tillstånd icke gäller, tillfaller dju- ret skytten. Vid avhämtning av sålunda fällt djur må skjutvapen icke medtagas.

32 §.

Har i samband med jakt fällts flere rådjur eller älgar än det meddelade tillståndet för- utsätter eller har avvikelse skett från de villkor, som i tillståndet ställts med avse- ende å djurets ålder eller kön, tillfaller så- lunda fällt djur staten. Dessutom skall till- ståndshavaren för varje sålunda fällt djur före utgången av kalenderåret till länssty- relsen erlagga i lagen om stämpelskatt stadgad avgift för tillstånd att fälla ifråga- varande djur.

Anmälan om i 1 mom. avsett fällt djur skall av ledaren för jakten utan dröjsmål göras hos ortens polismyndighet. Djuret skall omedelbart, på åtgärd av de i jakten deltagande, öppnat transporteras till av polismyndigheten anvisad plats.

Den, som uppsåtligen eller av vållande bryter mot villkoren i tillståndet att fälla rådjur eller älg eller underlåter att iakttaga i 2 mom. meddelade bestämmelser, straffes såsom i 11 kap. är stadgat.

33 §.

Prövas synnerligen vägande skäl förelig- ga, må landskapsstyrelsen på ansökan bevil- ja tillstånd att fälla rådjur eller älg med avvikelse från stadgandena i detta kapitel. I landskapsstyrelsens beslut i sådant ären- de må ändring icke sökas.

34 §.

Angående rådjur eller älg, som under jakttid sårats och som går över till främmande jaktområde eller som vid jakttidens utgång blir kvar i markerna, bör tillståndshavaren ofördröjligen göra anmälan hos ortens polismyndighet och hos den, som har jakträtt på området.

Polischef, som erhållit kännedom om att sårat eller skadat eller eljest sjukt i 1 mom. avsett djur uppehåller sig inom hans distrikt, skall förordna om att djuret på lämpligt sätt avlivas. Härom bör landskapsstyrelsen omedelbart underrättas. Sålunda avlivat djur tillfaller landskapet.

35 §.

Områdets ägare och innehavare samt jakträttsinnehavaren och för området tillsatt jaktövervakare må från sitt område avlägsna där anträffad lös hund, dock utan att tillfoga den skada, eller ock omhändertaga den. På hans uppmaning vare hundägare skyldig att avhämta sin hund från främmande område.

Har hund omhändertagits, skall tillvaratagaren snarast möjligt därom underrätta ägaren, om denne och hans adress är känd, eller i annat fall göra anmälan hos vederbörande polismyndighet. Önskar ägaren återfå sin hund, löse den med 50 mark inom sju dagar, från det meddelande om omhändertagandet gjorts hos honom, eller inom fjorton dagar efter anmälan hos polismyndigheten, anmälningsdagen oräknad, och erlänge därtill för utfodring av hunden en ersättning om fem mark per dag, vid äventyr att han eljest förverkat hunden åt tillvaratagaren. Så länge hunden är i dennes värjo, vare dock den förre ägaren berättigad att återfå den mot ovan nämnd lösen och ersättning.

36 §.

Har vid lovlig jakt med hund drevet avlägsnat sig från jaktområdet och icke återvänt inom en halv timme, skall jägaren med oladdat och öppet vapen gå för att omhändertaga sin hund. Ägaren och innehavaren av det område, där drevet pågår, samt jakträttsinnehavaren och för området tillsatt jaktövervakare äro dock berättigade att omedelbart avbryta drevet och avlägsna hunden från området.

39 §.

Områdets ägare och innehavare samt jakträttsinnehavaren äger rätt att döda katt, som anträffas inom området på minst trehundra meters avstånd från annans bostadstomt.

41 §.

Utän hinder av vad i 1 mom. är stadgat, är det tillåtet att med ägarens eller jakträttsinnehavarens samtycke använda av vederbörande myndighet godkänt gift för bekämpning av möss, råttor och sorkar samt sax för fångst av gråtrut, havstrut och silltrut ävensom fälla för fångst av bisam, hermelin, kråka, mink, möss, räv, råttor, sorkar och vildkatt.

Utlagd sax eller fälla skall dagligen efterses. Trutsax skall utsättas på minst en meters djup.

42 §.

Vid rådjursjakt må icke användas drivande hund, ej heller miniatyrgevär.

45 §.

Jakt må icke bedrivas från eller med maskindrivet fortskaffningsmedel eller med direkt tillhjälp av ljudalstrande maskinell anordning. Under tiden från den 1 till och med den 25 maj må jakt på sjöfågel icke idkas från båt eller därmed jämförlig anordning, även om den är förtöjd eller förankrad. Skadskjutet vilt må förföljas och avlivas från båt, även om den är maskindriven, om detta sker i omedelbar anslutning till sjöfågeljakt med utsatta vettar, dock icke på resa till och från jaktplatsen.

Jaktvapen bör under färd med maskindrivet fortskaffningsmedel hållas oladdat.

Vad i denna paragraf är stadgat, gäller icke jakt på i 12 § nämnda djur utanför behörigen fastställda fredningsområden.

46 §.

Villebråd må icke skjutas över landsväg, bygdeväg eller kommunalväg eller medan villebrådet eller skytten befinner sig på sådan väg.

9 kap.

Om jaktkort

50 §.

Jakt på villebråd må ej med skjutvapen eller annat fångstmedel eller med hund el-

ler annat för jakt övat djur bedrivs av någon, med mindre han innehar jaktkort. Vad här är sagt, gäller dock ej avlivande av djur i de fall, som avses i 13 och 14 §§ ej heller fångst av villebråd, som nämnes i 28 § 2 mom.

Jaktkort må efter prövning utfärdas åt tillförlitliga personer för ett, två eller tre år åt gången av polismyndighet på den ort där sökanden är bosatt och åt utom landskapet bosatt person på ort där han äger jakträtt. Är sökanden utländsk medborgare, skall han förete tillförlitlig utredning om sin jakträtt.

Avgiften för jaktkort, i vilken ingår jägaransvarsförsäkring, utgör för i landskapet mantalsskriven eller bosatt person 12 mark och för annan person 40 mark, i vartdera fallet för varje år av jaktkortets giltighetstid, räknat från dagen för utfärdandet.

Person, som icke är mantalsskriven eller bosatt i landskapet, skall, då han första gången löser jaktkort förete av jaktvårdsförening tillsatt examinatorns intyg över att han äger av landskapsstyrelsen föreskriven kännedom om landskapslagen om jakt och övriga jaktbestämmelser.

51 §.

Vid jakt vare envar skyldig att medföra jaktkort och på anfordran framvisa det för den, som äger övervaka efterlevnaden av stadgandena om jakt, så ock för områdets ägare och innehavare samt jakträttsinnehavaren och för den för området tillsatta jaktövervakaren. Den, som vid jakt befinnes sakna jaktkort, är skyldig att omedelbart avbryta jakten.

52 §.

Ur i 1 mom. avsedda anslag må följande utgifter erläggas:

- 1) kostnaderna för jaktvårdsåtgärder och viltforskning, understöd till jaktvårdsföreningarna för främjande av jaktvården och utgifterna för jägaransvarsförsäkring; samt
- 2) utgifterna för avlöning av för jaktvården nödvändiga funktionärer och övriga nödiga kostnader för deras verksamhet.

53 §.

Tillsynen över jakten och jaktvården ut-

övas av landskapsstyrelsen med bistånd av polismyndigheterna och inom landskapet stationerade tjänstemän vid gränsbevakningsväsendet på sätt därom är särskilt stadgat. För den lokala tillsynen må landskapsstyrelsen tillsätta jaktpoliserna samt jaktvårdsförening utse edsvurna jaktövervakare.

54 §.

De i 1, 2 och 6 §§ avsedda jakträttsinnehavare i kommun, vilka innehava jaktkort, bilda en jaktvårdsförening. Där de lokala förhållandena det påkalla, må landskapsstyrelsen förordna, att jaktvårdsförening skall bildas på område, som avviker från den kommunala indelningen.

57 §.

Jagar någon under lovlig tid olovligen på annans jaktområde, tillkomme i 1 mom. avsedd rätt jakträttsinnehavaren och för hans räkning områdets ägare eller innehavare, för området tillsatt jaktövervakare samt på staten eller landskapet tillhörig mark jämväl den, som där äger utöva tillsyn över efterlevnaden av stadgandena om jakt.

Jagar någon utan att ha löst jaktkort eller använder någon sådant vapen, vars användning för jakt jämlikt denna lag är förbjuden, skall vad i 1 och 4 mom. är stadgat äga motsvarande tillämpning. Dock tillkommer rätt att i dessa fall fråntaga jägare i 1 mom. nämnd egendom blott de personer, som avses i 51 §.

59 §.

Om någon

- 1) olovligen jagar eller ofredar villebråd under dess fridlysningsstid, nyttjar förbjudet vapen eller annat förbjudet fångstredskap eller utan vederbörligt tillstånd eller på otillåtet sätt använder gift;
  - 2) bedriver jakt i strid med domstols, landskapsstyrelsens eller jaktvårdsförenings förbud eller utan att hava löst jaktkort;
  - 3) bryter mot stadgandena i denna lag om innehav, forsling och saluförande av villebråd eller skinn; straffes med böter.
- Har någon olovligen dödat, sårat eller

såsom levande fångat älg, rådjur eller svan, vare straffet böter eller fängelse i högst ett år. Har älg eller rådjur fällts, skall den till straff dömd ytterligare åläggas att betala i lagen om stämpelskatt stadgad avgift för tillstånd att fälla ifrågavarande djur.

Den, som på annat än ovan nämnt sätt bryter mot denna lag eller med stöd av densamma utfärdade bestämmelser, straffes med böter. Dock må den, som under jakt icke medfört jaktkort och som senast den tredje vardagen därefter företer jaktkortet för vederbörande polismyndighet, ej åtalas, om av omständigheterna framgår, att överträdelsen berott på tillfälligt förbi-seende.

 Dömes någon till straff för olovlig jakt på villebråd eller i fall, som avses i 2 mom.,

Mariehamn, den 28 maj 1971.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
 talman.

Eliel Persson
 vicetalman.

Valter Nordas
 vicetalman.